

Welkom en Openingswoord

We zijn vandaag bijeengekomen in de vrede van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Van harte welkom op deze allereerste zondag van het jaar. Misschien komt u elke week, misschien bent u hier voor de eerste keer, en wilt u vaker komen. Ik wens u allen, ook namens het hele locatieteam, een vreugdevol nieuw jaar! Dat het u goed zal gaan, in goede gezondheid, en met lieve mensen om u heen.

Het jaar is nog vers, het moet zich nog uitvouwen. We zijn net over de grens gegaan van het oude naar het nieuwe. Het oude laten we achter ons, en dat voelt toch anders. Het is alsof het daglicht anders is, en ons op een nieuwe manier verwelkomt. Misschien willen we dat ook graag, want we zijn allemaal een mens van verlangen.

We zijn nog in de Kersttijd. Behalve dat we het begin van het nieuwe jaar vieren, vieren we ook het nieuwe licht in het feest van Driekoningen. Een van de volksgebruiken is dat ook kinderen over het nieuwe zingen: "Driekoningen, Driekoningen, geef mij een nieuwe hoed". U kent het waarschijnlijk wel. Zij komen verkleed aan de deur, zingen hun lied, hebben soms hele verhalen, en nadat we ze iets lekkers of gezonds hebben gegeven, doen we met een grote glimlach de deur dicht. Kinderen maken iets in ons los. Dat gebeurt ook in de Evangelielezing van vandaag, over de Openbaring van de Heer, Epifanie. Openbaren betekent onthullen, verschijnen, vaak na een indrukwekkende ervaring. Vandaag gaat het om de Godsverschijning in Jezus, de pasgeboren koning. De pasgeborene die ontroert maar ook tot een innerlijke kracht leidt die vernieuwt. Stellen we ons alvast open om dat licht te kunnen ontvangen.

Overweging

Jesaja: 60, 1-6; Mattheus 2: 1-12

Een lezing die tot de verbeelding spreekt, elk jaar weer opnieuw, over de wijzen uit het oosten. Naast het intieme geboorteverhaal uit Lucas, dat we in de kerstnacht lezen, is dit het ándere geboorteverhaal. Dit keer vanuit het perspectief van de wijzen. Het Griekse woord is 'magoi'. Magiërs. Zij zijn het die sterren kunnen lezen, dromen kunnen duiden, en richting kunnen geven aan aardse situaties. We hebben het hier immers over een tijd dat sterren en aarde nauw verbonden zijn.

De wijzen volgen hun ster en gaan, via Jeruzalem, naar Bethlehem. Maar we horen hier niet dat het koningen zijn, en ook niet dat het er drie zijn. Ze hebben geen naam,

geen leeftijd, geen bepaalde huidskleur, we horen niet waar ze vandaan komen, of hoe ze zich verplaatsen. In de loop der eeuwen zijn het de drie koningen geworden, vanwege de drie symbolische geschenken die ze meebrengen (goud, wierook, mirre), en ze krijgen namen (Balthasar, Melchior en Caspar) als symbool voor de drie toen bekende werelddelen, (Azië, Europa en Afrika).

Waar gaat het vandaag om, in deze nieuwjaarsviering? Centraal staat de boodschap dat de duisternis doorbroken wordt door het licht. Dat horen we in beide lezingen, lezingen die echt bij elkaar horen. In de eerste lezing is het de aankondiging (profetie) van Jesaja, dat over Jeruzalem een licht zal opgaan, dat koningen van ver zullen komen op jonge kamelen, met geschenken, goud en wierook, om de ene God van Israël te eren. In Mattheus is het de vervulling van die profetie: niet-Joodse magiërs komen, met kostbare geschenken, hulde brengen aan de pasgeboren koning der Joden. Het is de boodschap dat God zich openbaart in een pasgeborene en dat velen in Hem vreugde zullen ervaren.

Die wijzen uit het oosten, we zouden onszelf daar eens in kunnen verplaatsen. Zijn het reizigers, met een reisgids? Nee, en ja. Het zijn in ieder geval geen toeristen zoals nu met, laten we zeggen, een routekaart, GPS, en camera in de hand. Ze hebben niet van tevoren hun bestemming opgezocht, of hun route nauwkeurig gepland. Ze weten eigenlijk niet waar hun eindbestemming precies is. Het enige wat ze weten is dat die bijzondere ster hun gids is. En dat dat licht een kracht opwekt in henzelf, die voortstuwt. We weten niet of ze moeilijk begaanbare wegen tegenkomen, tegenslagen hebben gehad, vermoeid zijn. Maar het zijn zieners en zoekers, met vertrouwen als hun reisgids. En op de plaats van hun bestemming, bij het zien van de pasgeboren Jezus en zijn moeder, hebben ze een ervaring die diep inwerkt. Dat is openbaring: het ervaren van een Goddelijk, en daarmee een innerlijk licht.

Zouden we onszelf in die wijzen kunnen en willen herkennen? In dit nieuwe jaar? Zieners en zoekers zijn? Wij ieder persoonlijk, maar vooral ook als gemeenschap. We zingen het vaak in een van de liederen: "Dit huis is een huis waar de deur openstaat, waar zoekers en zieners, genood of gekomen, hun harten opwarmen, van toekomst gaan dromen, de vonk van de Geest in hun binnenste slaat". Is dat niet precies wat we in de lezing van vandaag horen? Het huis dat open staat, waar zieners en zoekers bijeenkomen, waar ze hun hart opwarmen, Gods geest voelen, en daarna een nieuwe weg gaan.

In het nieuwe jaar gaan wij als locatie en als gemeenschap ook weer onze weg. Een weg waar we mooie en wellicht ook moeilijke momenten tegenkomen. Misschien geconfronteerd worden met lastige beslissingen, of een vertroebelde horizon. Onzekerheid. Maar samen zijn we in staat om in Gods geest - met vertrouwen als reisgids en in het voetspoor van Jezus - onze weg te gaan. En die weg is uiteindelijk ook

bijzonder. Want we hebben kostbare geschenken bij ons: ieders talenten, onze aandacht, inzet, nieuwsgierigheid naar het nieuwe, moed om te veranderen waar dat misschien nodig is. We hebben vooral onze geschenken bij ons van een open deur en een open hart: voor elkaar, voor de buurt, voor de stad, voor de wereld waarin we leven. Dat we in het nieuwe jaar samen de ster blijven zien, de weg blijven zoeken, op adem komen als dat nodig is, elkaar nodig hebben, en weten dat God in ons en onder ons is.

Cecile Kuijpers

2/1/2022